

Dosarul nr. 3ra-829/18

Prima instanță: Judecătoria Râșcani mun. Chișinău (G. Bîrnaz)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Negru, V. Sîrbu, A. Bostan)

Î N C H E I E R E

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoarii

Galina Stratulat
Victor Burduh
Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Viorel Lipii și Serviciul Fiscal de Stat,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Viorel Lipii împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Viorel Lipii, a fost casată hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016 și a fost emisă o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 31 decembrie 2013, Viorel Lipii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 28-s din 02 decembrie 2013, a fost sancționat disciplinar cu mustrare pentru atitudinea neglijentă față de atribuțiile de serviciu.

Cu ordinul nr. 28-s din 02 decembrie 2013 nu este de acord și consideră că urmează a fi anulat, deoarece este ilegal, fiind emis contrar prevederilor legale și cu încălcarea procedurii stabilite.

Astfel, reclamantul a indicat că ordinul de sancționare i s-a adus la cunoștință mai înainte decât procesul-verbal nr. 41 a ședinței Comisiei de disciplină din 29 noiembrie 2013, act care a stat la baza emiterii ordinului dat.

La fel, a precizat că ordinul nr. 28-s din 02 decembrie 2013 este în contradicție cu art. 210 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, din motiv că nu este indicat termenul de contestație.

A mai menționat că a fost somat pentru a depune explicații doar după șase zile de la petrecerea ședinței Comisiei de disciplină și după trei zile de la aducerea la cunoștință a ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare, fiind astfel încălcate prevederile art. 208 din Codul muncii.

De asemenea, a explicat că nu i-a fost comunicat despre faptul că ședința Comisiei de disciplină se înregistrează audio și prin urmare, a solicitat să facă cunoștință cu înregistrarea audio, cu oferirea posibilității de a efectua o expertiză independentă, însă nu a primit niciun răspuns.

Suplimentar, a specificat că în componența Comisiei de disciplină, nu a fost inclus un reprezentant al organului sindical.

Reclamantul a menționat că, a contestat ordinul nr. 28-s din 02 decembrie 2013, însă Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nu a soluționat contestația înaintată.

A mai relatat că prin ordinul Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 28-s din 02 decembrie 2013 i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil.

A solicitat reclamantul, anularea ordinului nr. 28-s din 02 decembrie 2013, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, ca fiind ilegal în fond și emis contrar procedurii stabilite.

La data de 20 octombrie 2014, Viorel Lipii a depus o cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat suplimentar, încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin actul administrativ ilegal în sumă de 15 000 lei.

Prin hotărârea din 27 ianuarie 2016 a Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 18 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Viorel Lipii și a fost menținută hotărârea din 27 ianuarie 2016 a Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău.

Prin decizia din 26 aprilie 2017 a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Viorel Lipii, casată decizia din 18 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei, Viorel Lipii a solicitat încasarea din contul Serviciului Fiscal de Stat a sumelor neachitate în mărime de 15 425 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 70 lei.

Prin decizia din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Viorel Lipii, a fost casată hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016 și a fost emisă o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. A fost declarat nul ordinul nr. 28-s din 02 decembrie 2013 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare „mustare” lui Viorel Lipii. În rest, cerința cu privire la încasarea plăților cu titlu de premii și indemnizații în sumă de 15 425 lei, a fost respinsă. A fost încasat din contul Serviciului Fiscal de Stat în beneficiul lui Viorel Lipii suma de 70 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 06 aprilie 2018, Viorel Lipii a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea în care a fost încasat din contul Serviciului Fiscal de Stat în beneficiul lui Viorel Lipii suma de 70 lei cu titlu de cheltuieli de judecată și s-a respins cerința cu privire la încasarea plăților cu titlu de premii și indemnizații în sumă de 15 425 lei, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel în partea contestată, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă

cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

Recurentul a susținut că, pe lângă cheltuielile de judecată în sumă de 70 de lei, a suportat și cheltuieli pentru eliberarea înregistrărilor audio în sumă de 20 de lei, dar pe care instanța de apel nu le-a luat în considerație.

A mai relatat că, sumele salariale neachitate de către angajator în realitate sunt mult mai mari, însă suma solicitată de 15 425 lei a fost recunoscută de către intimat prin scrisoarea anexată la materialele cauzei, circumstanțe care, nu au fost apreciate de către instanța de apel.

La fel, a menționat că odată cu înaintarea acțiunii a solicitat suspendarea actului administrativ contestat, însă această cerință nu a fost examinată.

La 11 mai 2018, Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel în partea admiterii cerințelor din cererea de chemare în judecată, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În susținerea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, cât și cu încălcarea principiilor fundamentale ale dreptului procedural civil.

Astfel, a susținut că instanța de apel nu a cercetat probele prezentate de către Serviciul Fiscal de Stat, din care rezultă că atât procedura de sesizare a Comisiei de disciplină, cât și examinarea sesizării de către Comisie au avut loc cu respectarea strictă a procedurii prevăzute de Regulamentul cu privire la comisia de disciplină aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11.03.2009.

Prin prisma art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 12 decembrie 2017, dare date ce ar confirma recepționarea deciziei de către recurenți la materialele cauzei lipsesc.

Prin urmare, recursurile declarate de Viorel Lipii și Serviciul Fiscal de Stat, la data de 06 aprilie 2018 și respectiv 11 mai 2018, sunt depuse în termen.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursurile declarate de către Viorel Lipii și Serviciul Fiscal de Stat, urmează a fi considerate inadmisibile, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile declarate de Viorel Lipii și Serviciul Fiscal de Stat, sunt declarative și nu justifică afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 Cod de procedură civilă, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, Completul constată că temeiurile inserate în cererile de recurs nu dezvăluie nicio aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

De altfel, argumentele invocate de către recurenți nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin urmare, recursul nu poate fi exercitat pentru alte motive decât cele prevăzute de lege, controlul judiciar fiind limitat, de regulă, numai la problemele de drept, fiind inadmisibilă repunerea în discuție a unor chestiuni de fond ce au fost soluționate de către instanțele de judecată.

În același timp, Completul reiterează că, prin prisma jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” (a se vedea *Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova*, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII). Totodată, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Asito vs Republica Moldova*, 10 iulie 2001, *Meyer vs Germania*, 22 martie 2016), însă în recursurile declarate asemenea aspecte nu se regăsesc.

Reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Viorel Lipii și Serviciul Fiscal de Stat, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursurile declarate de Viorel Lipii și Serviciul Fiscal de Stat, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Galina Stratulat

judecătorii

Victor Burduh

Iuliana Oprea